

N A Š A

SKUPNOST

IZDAJA ZA SLOVENIJO

LETO III.

STEV. 12

BEOGRAD

23. junija 1957

Izhaja dvakrat mesečno,
vsako drugo nedeljo

CENA 10 DINARJEV

LETNA NAROČNINA 250 DIN

GLASILO PREDSEDSTVA ZVEZNEGA ODBORA SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA JUGOSLAVIJE

POZDRAV KONGRESU

Te dni se bo v Beogradu sestalo na prvi kongres delavskih svetov Jugoslavije približno 1.800 delegatov iz vseh krajev naše države. Kongresu bodo prisostvovali tudi številni zastopniki delavskega gibanja iz inozemstva. To bo zelo pomembno srečanje, prvo take vrste v boju delavskega razreda za uresničenje Marxove ideje o samoupravljanju neposrednih proizvajalcev.

Minilo je že sedem let od vzpostavitve delavskega samoupravljanja v naši državi. Za graditev socialističnih družbenih odnosov je to zelo kratka doba, toda v tem razdobju so se deločni ljudje Jugoslavije obogatili z novimi izkušnjami na poti k realizaciji osnovne ideje socializma, ki je izražena v gestu: tovarne delavcem. Že pred sedmimi leti, ko je postala ta ideja v naši državi stvarnost, so se slišali očitki z raznih strani, češ da naši delavci baje »ne bodo znali upravljalati tovarne«, da »nimajo dovolj izkušenj« in ne poznajo »kompliciranega posla v zvezi z vodstvom moderne proizvodnje«. Naši deločni ljudje tedaj zares še niso imeli izkušenj v upravljanju podjetij. To delo so v stari družbi namesto njih, toda v svojem interesu, opravljali kapitalisti. Narodnoosvobodilna vojna in ljudska revolucija sta razbili te izkoriščevalske in neenakopravne odnose v naši državi. Tovarne so postale družbena lastnina. To je bil šele prvi korak na poti k resnični osvoboditvi dela in človeka.

Naša partija je vedela, da je bodočnost socializma odvisna predvsem od ustvarjalne iniciative deločnih ljudi. Zato si je tudi postavila kot svojo osnovno nalogo, da mora biti upravljanje družbenih proizvodjalnih sredstev zares družbeno, to je zadeva samih deločnih ljudi, da mora biti osnovni upravljalec teh sredstev deločni človek na temelju lastnega gospodarskega in moralnega interesa. To pomeni, da je bilo treba delavca postaviti v tak položaj, da bo občutil svoje delo in sodelovanje v organih samoupravljanja kot temeljni vir svoje osebne in splošne materialne in družbene blaginje.

Najkrajša pot k temu smotru so bili v naših razmerah delavski sveti. To je bil tisti odločilni zgodovinski korak v graditvi socialističnih odnosov v naši državi, s katerim je bilo upravljanje družbenih proizvodjalnih sredstev izven delovnega kolektiva — s strani državnega aparata — zamenjano z delavskim samoupravljanjem, s čimer je bila ustvarjena materialna in politična osnova vsega mehanizma družbenega samoupravljanja v komuni kot nosilcu usklajevanja individualnih in splošnih interesov.

Razumljivo je, da je čas ki je pretekel, prekratek, da bi mogli izreči dokončno sodbo o zapletenem procesu

socialistične preobrazbe v naši državi, ker predstavlja ta proces nalogo več pokolenj. Že na temelju dosedanjih izkušenj pa lahko z gotovostjo rečemo, da je usmeritev, ki smo jo sprejeli, pravilna in da ustreza interesom vseh deločnih ljudi naše države. Delavski sveti so postali za vsakega zavednega državljana naše države nenadomestljiva osnova naše stvarnosti in ni moči, ki bi nam mogla odvzeti tako pridobitev.

Na drugi strani se tudi mi sami zavedamo, da moramo na tej poti še precej napravit in odpraviti mnoge pomanjkljivosti. Mehanizem samoupravljanja, ki so ga v zadnjih sedmih letih zgradili milijoni naših deločnih ljudi, pa ni več samo poskus in kakšen eksperiment. Delavski sveti so skupno s komunami postali najbolj množična šola socialistične vzgoje najširših slojev deločnih ljudi in mehanizem, s pomočjo katerega spoznavajo svoj sedanji in prihodnji položaj svobodnega člana socialistične skupnosti. Samoupravljanje delovnega ljudstva je bilo v letih najhujših preizkušenj naša osnovna moč. To je bilo najmočnejše orožje za razbijanje obroča izolacije, s katerim so hoteli okopati našo državo. Delavsko samoupravljanje je poneslo ime Jugoslavije in naše partije daleč v svet in prispevalo k učitvi naših zvez z mednarodnim delavskim gibanjem. Naše delavsko samoupravljanje ni noben izoliran primer, niti kakšna samo jugoslovanska posebnost. To je v naših razmerah oblika, s katero delavski razred uresničuje resnično osvoboditev dela. Kot taka je ta oblika še enkrat samo konkretna izkušnja mednarodnega delavskega gibanja v boju za socializem.

Deločni ljudje naše države so opravili za prvi kongres delavskih svetov resne priprave. Delegati prinašajo kongresu pozdrave in dobre želje deločnih kolektivov iz vseh strani Jugoslavije. Prinašajo pa tudi še mnogo več: prinašajo kritično oceno in analizo dosedanjega dela delavskih svetov in konkretne predloge za odpravo sedanjih pomanjkljivosti. Sestajajo se v duhu čvrste odločenosti vsega delavskega razreda in vseh deločnih ljudi naše države, da po tej poti nadaljujejo, popravijo, kar ni dobro, in so neutrudni v iskanju novih, prikladnejših oblik na poti nadaljnje graditve našega družbenega sistema v interesu socialistične skupnosti in vsakega posameznega delovnega človeka naše države. Zato ne bo kongres samo pregled doseženih uspehov, temveč bo določil tudi smerice za nadaljnji razvoj, a hkrati bo to tudi dobrodošla priložnost za izmenjavo mnenj o poteh socialističnega razvoja tudi zunaj meja naše države.

Prvemu kongresu delavskih svetov naš pozdrav in najboljše želje za njegovo uspešno delo!

